

Sànchez surt dos dies de Lledoners

L'expresident de l'ANC s'acull al seu primer permís després de 830 dies a la presó

Jordi Sánchez ■ ACN

IX Fira de l'Oli i l'Oliva d'Ullastrell 26 gener 2020

Fira, visites al Molí d'Oli, xerrades, tallers, música, concurs de Tast d'Oli i molt més.

Tota la informació a www.ullastrell.cat

EL PUNT AVUI+

2,50€

DIUMENGE • 26 de gener del 2020. Any XLV. Núm. 15251 - AVUI / Any XLII. Núm. 14121 - EL PUNT

NACIONAL

P6-13

El 'Glòria' treu a la llum una gestió ja caduca del litoral

PREVENIR • Investigadors i ecologistes reclamen una reflexió i proposen accions per prevenir catàstrofes i reparar els danys

DELTA • “Ha de quedar clar que no volem perdre la línia morfològica de la costa”, diu l'alcalde de Deltebre en una entrevista

La platja del Cavaió d'Arenys de Mar, plena de netejadors voluntaris, ahir al matí ■ ELENA FERRAN

Milers de voluntaris a les platges

Ciudadans de tot el país es troben per recollir plàstics i escombraries

L'ESPORTIU

Futbol La Liga

Maximiliano Gómez i, al terra, Arturo Vidal ■ EFE

El Barça, desbordat pel València (2-0)

L'equip català encaixa a Mestalla la primera derrota de l'era Setién

Cultura i Espectacles

P24,25

Un centenar d'autors, a la 15a edició de BCNegra

Mobilitat

P17

Un 3% més d'usuaris en el transport públic

Farré accessibilitat

pujaescales

tel. 609 314 500 www.farre.es

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta) i Esteve Colomer i Font.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall Clara (President Editor), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH) i Lluís Cama (Producció).

Keep calm

Miquel Berga

Auschwitz

Demà farà 75 anys de l'alliberament del camp d'extermini d'Auschwitz, el símbol per antonomàsia de l'horror nazi i de les polítiques basades en l'odi i la construcció de l'altre com a enemic. L'ombra sinistra d'aquella visió continua present en molts àmbits polítics del món d'avui. Només en aquell camp van morir més d'un milió de persones. Els tirans relativitzen les xifres com en la cínica reflexió (atribuïda a Stalin): "Un mort és una tragèdia. Un milió de morts és una estadística." El massiu seguiment de la població de les delirants polítiques supremacistes de Hitler és un enigma que pesa com una llosa en la consciència moral de l'Alemanya del segle XX. Els nets d'aquella generació van fer el seu treball de memòria: de la consternació i la sensació de culpa, a l'anàlisi racional i als antídots per al futur. La magnitud del mal és implícita en una frase del diari de l'adolescent Anna Frank: "Em sobta com és que no hagi abandonat encara totes les meves esperances." En un lli-

¿Com va ser possible la manca d'oposició a l'holocaust? ¿Ningú no en sabia res?

bre recent l'historiador Danny Orbach –*Las conspiraciones contra Hitler* (Tusquets)– explora amb gran detall tots els intents d'assassinat fallits contra el *führer*, el guia del poble. Llevat de l'intent del fuster Georg Elser, que va actuar en solitari, els altres tres van ser planificats no pas per elements revolucionaris sinó per militars que conspiraven des de dins de l'exèrcit: possibles cops d'estat per evitar el desastre final de la guerra més que no pas per oposar-se a la política racial de Hitler. Costa trobar actituds realment "heroiques" en la resistència interna a Hitler malgrat les incomptables víctimes a dins i a fora del país. ¿Com va ser possible la manca d'oposició a l'holocaust? ¿Ningú no en sabia res? Gabriel Ferrater solia citar uns versos de Pere Quart (Joan Oliver) publicats el 1935 sobre el que feien els nazis amb els jueus: "Per segar roses la destralt us cal, / Adolf, brètol total? / Volava el cap de ma companya / pel cel dels crematoris d'Alemanya." Si el 1935 el senyor Oliver, a Sabadell, ja ho sabia és que ho sabia tothom, conclou Ferrater.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Referèndum inevitable

Pedro Sánchez, president del govern espanyol, ha arribat a dir que si de la taula de diàleg sobre Catalunya n'acaba sortint la necessitat de celebrar un referèndum, doncs se celebrarà un referèndum. Potser no ha dit "referèndum" sinó "consulta". En qualsevol cas una auscultació als catalans que fins fa quatre dies ni Sánchez ni gairebé cap partit espanyol contemplava perquè la Constitució no permet aquest tipus de sondejos. Sánchez també havia dit, fins fa quatre dies, en campanya electoral, que no hi hauria ni taula ni mesa de negociació perquè no hi havia res a negociar, i havia negat al president Torra la possibilitat de posar-se al telèfon. Sánchez ha corregut a trucar a Torra. Ha corregut també a trobar una taula, una mesa, un pupitre. L'oposició de dreta agressiva se n'exclama. També trucaria a Torra i sabria trobar una taula si els vots per governar depenguessin dels independentistes. No s'ho creuen? Recordin: de "Pujol, enano, habla castellano" a "Pujol, guaperas, habla como quieras". O "Pujol, gigante, hablas elegante", que va escriure en aquell mo-

“ Ara que depèn d'ERC, Pedro Sánchez ja no el descarta

ment el caricaturista i articulista Jordi Soler en aquest diari. Encara ric.

L'exconseller de Justícia Carles Mundó, processat en el judici del procés, ha escrit un llibre que es titula *El referèndum inevitable*. Diria que el primer a parlar de la inevitabilitat de celebrar un referèndum vaig ser jo en un article, però ara no voldria contrariar Mundó, que és una persona excel·lent amb la qual congenio. Congeniam tant que pensem que el referèndum un dia o altre s'acabarà celebrant. Sempre que el fem inevitable, és clar, i a la mesa o taula de diàleg em remeto per pressionar els seus negociadors.

Com que serà inevitable per resoldre el problema entre Catalunya i Espanya i arriba un moment que fins i tot els partits més agressius, dissolvents i unionistes pensen que la raó de la seva existència és fer feliç la gent, també la seva, i no encabrir-la i incendiar-la, també aquests partits s'hi avindran. Si no, tenen un conflicte per anys i panys que se'ls menjarà vius. Diuen alguns d'aquests partits, els més abonats al cafè per a tothom, que el referèndum s'hauria de fer a escala espanyola. Perfecte, endavant: els resultats rellevants, els que contemplarà tothom, seran els de Catalunya.

Sánchez lamenta ara la judicialització de la política. Com si ell no hagués contribuït a passar als tribunals els papers timbrats del conflicte. Però ara es troba davant una mesa, una taula. I diu i recomana el que li advertíem fa anys: la negociació, el diàleg... Encara ens en donarà lliçons i tot. L'altra cosa que li dèiem, que els dèiem: muntin un referèndum. "Com a Escòcia, com al Canadà", li supliquem. Som tan bona gent... Al Canadà i a Escòcia els va guanyar Pedro Sánchez.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. **Vicedirectors:** Emili Gispert i Toni Muñoz. **Directors adjunts:** Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes. **Administració:** Carme Bosch. **Producció i Logística:** Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/ggvxn5>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

No vols caldo? Tres tasses!

Sí, ja ho sé que són dues tasses, i no tres. Però és que ara ja en tenen dues i en tindran tres. A mitjan mes, i després que les autoritats espanyoles ho intentessin impedir per terra, mar i aire, finalment Carles Puigdemont i Toni Comín van asseure's a l'hemicicle del Parlament Europeu. I d'aquí a no res hi tindran Clara Ponsatí. No volen caldo? Doncs tres tasses, tres, com als cartells dels toros. Aquesta setmana, el *Boletín Oficial del Estado*, el BOE, va proclamar Ponsatí eurodiputada després que, finalment, ja està clar que hi haurà *Brexit* i els eurodiputats britànics hauran de ser substituïts pels representants d'altres països. És clar com l'aigua. I què fa la Junta Electoral Central espanyola? Doncs citar Ponsatí aquest dimarts vinent a Madrid a jurar la Constitució. Però, que no n'han tingut prou amb la sentència del TJUE sobre el cas d'Oriol Junqueras? Que no els ha que-

“La JEC vol que dimarts Ponsatí vagi a jurar la Constitució a Madrid. Que no l'han llegida, la sentència del TJUE?”

dat clar, que no cal que els eurodiputats jurin o prometin cap Constitució, sinó que gaudeixen de tots els drets –immunitat inclosa– a partir del moment que els ciutadans els han elegit? Amb l'argument que és a la presó amb una sentència ferma han impedit que Junqueras sigui eurodiputat. Una vergonya. Però no han impedit que ho sigui Puigdemont ni Comín. I ara no impediran que ho sigui Ponsatí. No vols

caldo? Tres tasses! Dos eurodiputats díscols –tres, si hi afegim Diana Riba, la dona de Romeva– i ara quatre quan ho sigui Ponsatí, parlant tot el dia de presos i manca de llibertats a l'Estat espanyol. I en ple Parlament Europeu. Dimarts, Ponsatí no anirà a Madrid com vol la JEC. Però serà eurodiputada. I decaurà la seva euroordre, o a principi del mes de març, que és quan està citada, l'exconsellera s'haurà de presentar al Tribunal d'Edimburg en la vista per la seva possible extradició, on ha demanat que declari Sánchez, Rajoy, Borrell i molts altres càrrecs unionistes. Serà eurodiputada i s'ho estalviaran. Però no deixo de pensar en tots aquells que s'han passat dies, mesos, considerant-ho tot plegat un afer espanyol. De veritat? Ho aniran veient. Ara al Parlament Europeu, a Perpinyà, i, m'imagino, quan converteixin el suplicatori en un judici. En un judici a l'1-O, vull dir.

EDITORIAL

Fer front a l'emergència climàtica

■ Catalunya torna a la normalitat després d'una setmana amb una borrasca, la 'Glòria', excepcional. Tan excepcional que fa que gairebé tres dies després que deixés de ploure al nord del país, on ho va fer a darrera hora, encara hi hagi milers de persones que malden per recuperar la seva normalitat, ja sigui laboral o personal. I això no és tot, molta de l'activitat econòmica afectada, des dels vivers o els arrossars fins als càmpings de tot el litoral, tardaran mesos a recuperar-se. Com tardaran mesos a recuperar del tot les infraestructures més malmeses. Les primeres dades fan evident el nivell de la desgràcia: almenys un 50% dels municipis del país van tenir alguna afectació greu, un 20% de les escoles catalanes han tingut desperfectes i unes 15.000 hectàrees de conreu a Girona, 3.300 al delta de l'Ebre i 236 a la desembocadura de la Tordera han resultat afectades.

Més enllà, però, que els experts consideren que en aquesta borrasca s'han conjugat elements generats pel canvi climàtic i altres propis de les mateixes tempestes mediterrànies, el que sí que tenen clar els científics és que fenòmens com el 'Glòria' seran més habituals. Per això, més enllà dels acords que puguin prendre dimarts els governs català i espanyol, del tot imprescindibles per recuperar la normalitat amb la rapidesa necessària perquè tot plegat afecti els ciutadans el mínim possible, el que cal demanar és feina a mitjà i llarg termini. Cal demanar als governs la màxima coordinació davant d'un fenomen, el de l'emergència climàtica, global i, si l'executiu estatal té la temptació, habitual, d'abandonar Catalunya, que traspassi totes les competències i deixi treballar sense que, després, denunciï, per exemple, als jutjats la llei contra el canvi climàtic.

De reüll

Carme Vinyoles Casas

Pin pirin pin pin pin

Pin pirin pin, pin pin: quan els carques fan tanta fressa, alguna cosa amaguen. Hi veuen parafília, pedofília, zoofília i corrupció de menors i llancen una nova creuada per protegir la infància de "jocs eròtics" i altres "desviacions" impartides a les aules. Una mirada ben sinistra damunt l'educació afectiva i sexual, que és el coneixement i estima del propi cos i del cos dels altres, assignatura amb què empassen des de temps immemorials. Pin pirin pin, pin pin: sempre t'emmascara una paella bruta. Parlen d'adoctrinament marxista

Els carques parlen de llibertat i passegen les cadenes de la desigualtat

leninista sobre els "seus" fills engrapats per l'Estat, quan, en realitat, censuren valors com ara la igualtat, el respecte a la diversitat, la no discriminació, la responsabilitat, la convivència i l'esperit crític que permet prendre les pròpies decisions. Qui promou acòlits? Pin pirin pin, pin pin: no hi ha res més

cansat que haver de defensar el que és obvi, deia, el 1981, el ministre Francisco Fernández Ordóñez, amb la cúria i els ultres aixecats contra l'aprovació de la llei de divorci. I, el 2006, van combatre educació per la ciutadania, aquella aliança amb el mal! Pin pirin pin, pin pin: fan apologia de la llibertat i treuen a passejar les cadenes de la desigualtat. En el fons, preparen el terreny per implantar el xec escolar pagat amb diners públics per nodrir els centres privats d'alumnes benestants amb estudis a la carta. És el que els carques oculten amb tanta fressa: un atac a la nostra escola, un negoci contra els drets humans.

Les cares de la notícia

EXPRESIDENT DE L'ANC

Jordi Sánchez

Un permís no és llibertat

Aquest cap de setmana, l'expresident de l'Assemblea Nacional Catalana s'ha acollit al seu primer permís penitenciari de 48 hores, després de 830 dies a la presó. Però, com va dir ell mateix a Twitter: "Un permís no és la llibertat, és un parèntesi de 48 hores després de 19.944 hores de presó."

ALCALDE DE DELTEBRE

Lluís Soler

Emergència al Delta

Després d'una setmana desastrosa per a bona part del país, però especialment per al delta de l'Ebre, l'alcalde de Deltebre fa balanç de la catàstrofe en una entrevista, en la qual també reclama "una acció pública d'acord amb l'emergència del moment" i un canvi de concepte sobre el Delta.

GUANYADORA DEL CONCURS DE CANT TENOR VIÑAS

Victoria Karkatxeva

Una veu en projecció

La mezzosoprano russa Victoria Karkatxeva ha guanyat el primer premi de la 57a edició del Concurs Internacional de Cant Tenor Viñas, en la final celebrada divendres al Liceu. El concurs que recorda el tenor Francesc Viñas és una gran plataforma per a joves cantants com ara Karkatxeva.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Premi Ramon Llull
Rafael Nadal s'endú el Llull de novel·la amb *El fill de l'italià*, que transcorre a Caldes de Malavella durant la II Guerra Mundial.

10
anys

Dipòsit nuclear
L'Ajuntament d'Ascó manté l'oferta a l'Estat. El ple aprovarà avui la candidatura a ser dipòsit nuclear. Montilla es pronuncia en contra de l'emplaçament.

20
anys

Cas Pinochet
El Regne Unit examina avui els últims recursos contra Pinochet. Straw espera el veredict per fer pública la seva decisió final.

Full de ruta

Jordi Grau

Trapero, al banc dels acusats

El major Trapero és un policia. Fa la seva feina i els seus caps polítics, molts al llarg dels anys i de diferent signe, hi han confiat i li han assignat diverses missions. Finalment va ser nomenat cap dels Mossos i va obtenir el rang de major. La seva feina ha estat sempre ben valorada i va excel·lir, ell i els comandaments que l'acompanyaven, durant els dolorosos atemptats de l'agost del 2017. Diuen que això és el que va enervar una determinada manera d'entendre l'estat, que va fracassar per incompetència i per incompetència aquells dies d'agost. És això el que l'ha portat al banc dels acusats de l'Audiència Nacional? Em temo que sí. La bona feina dels Mossos no pot tapar la dolenta que van fer els serveis d'informació espanyols, abans i després dels atemptats i abans i després de l'1-O. Ara Trapero ha de defensar la seva feina i la dels Mossos negant que sigui independentista. Cony, que no ho és, d'independentista. Que no s'adonen que no

Dol sentir com diu que hauria obeït l'autoritat judicial si li hagués ordenat detenir el president de la Generalitat i el govern. No li van demanar, però ara el culpen

ho ha estat mai? I tant que ho fan, però els pots la ràbia. Saben que han de buscar alguna cosa per tapar els nuls resultats dels cossos i forces de seguretat de l'Estat, tant el 17-A com l'1-O. Han deixat anar el fiscal de l'Audiència Nacional, un tribunal que no hauria d'existir. I han tornat les formes utilitzades contra ETA, però també contra una part de l'esquerra basca que no era ETA. S'imaginem aquests jutges i fiscals havent de defensar-se de ser espanyols i espanyolistes? Doncs amb això burxen un Trapero que té tot el dret del món a defensar-se, i a qui s'ha de reconèixer el dret a fer tot el possible per evitar ser condemnat. Dol sentir com diu que hauria obeït l'autoritat judicial si li hagués ordenat detenir el president de la Generalitat i el govern. No li van demanar, però ara el culpen. Així com tenia clar que el govern seria condemnat greument al Suprem, penso que ara potser s'adonaran que volen ensorrar l'independentisme i les idees condemnant algú que, de fet, podia haver estat el seu millor aliat.

Tribuna

Auke Zeldenrust. Periodista

Els Països Catalans

A principis dels anys vuitanta vaig realitzar un estudi sobre l'independentisme al País Valencià i al Principat. Vaig entrevistar un bon grapat de gent independentista, que espontàniament i amb completa convicció m'asseguraven que el marc d'estudi era el conjunt dels PPCC. Vaig trobar unes autonomies recentment elaborades pels poders fàctics del moment. Aquesta estructura autonòmica negava clarament aquesta realitat que jo estava observant. S'havia construït aquest monstre de Constitució que de manera explícita prohibia la federació entre comunitats autònomes. Una prohibició que clarament anava dirigida a impossibilitar qualsevol intent de relació entre el Principat i la resta dels PPCC.

TANMATEIX VEIEM que la realitat unitària s'imposava en la lluita del dia a dia dels militants. Es formaven xarxes polítiques, grups antirepressius, moviments culturals i lluites sindicals. Hi havia al Principat una

altíssima consciència de solidaritat d'allò que passava amb la gent del País Valencià i a l'inrevés, també.

EN AQUESTS TRENTA-CINC ANYS, mentre els moviments lingüístics, culturals, educatius han intentat vincular la nació completa, l'Estat ha fet tot el possible per posar bastons a les rodes, amb decrets, multes, guerra bruta, etc. Tampoc els polítics han defès els interessos del poble, sovint han funcionat com braç regional de l'Estat colonialista.

EL 29 DE GENER A VALÈNCIA i el 13 de febrer a Barcelona es presentarà el documental *El PSAN i l'independentisme català (1968-2018)*. El PSAN és el partit polític que ha defès la unitat del país durant els seus 50 anys d'existència. Ha format el tronc de l'arbre independentista del qual s'han format moltes branques amb el pas del temps. Ha estat fonamental per a assolir la realitat dels Països Catalans, perquè des dels seus inicis va ser capaç de

vincular territorialment lluita social, moviment feminista, ecologiste, organització sindical, defensa de la llengua...

SEMBLA QUE EL PROCÉS català d'independència al Principat ha allunyat els altres territoris de llengua catalana entre si, però no és així. El Principat ha rebut el seu suport en contra de la repressió de l'Estat espanyol. La Catalunya del Nord és tota una revelació en aquest moment. I així també s'han reafirmat i mantingut vius els vincles nacionals entre els diversos territoris. La vinculació dels Països Catalans es podria empenyar amb la recent creació dels grups valencià i illenc del Consell per la República. La integració dels diversos grups representatius dels diversos territoris de la nació catalana al Consell per la República seria també un doble reconeixement: reconeixement de la lluita solidària en suport a la República i reconeixement *de facto* de la ben viva realitat dels Països Catalans.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

'Glòria' o la impotència de no ser estat

■ Que les catàstrofes naturals, com ara la borrasca *Glòria* d'aquests últims dies a casa nostra, són inevitables és una evidència. També ho és que les seves conseqüències no són sovint de fàcil solució.

El que no és tan evident és que aquestes conseqüències, necessàriament, siguin inevitables. La solidesa d'una infraestructura i el seu manteniment tenen una relació directa amb la dimensió dels danys causats, fins al punt que aquests podrien no produir-se.

Aquests dies, des de l'Ebre fins a l'Empordà, passant per la Tordera, hem estat testimonis de la fragilitat del país i de les mancances que suportem pel que fa a defenses que ens estalviïn danys majors.

A hores d'ara molts ajuntaments catalans, i la mateixa Generalitat, ja fan cua a Madrid

per pidolar a l'Estat la declaració de zona catastròfica que els faci més assequible la reconducció de la situació.

Tenim una idea del país que podríem construir i protegir si disposéssim d'una part important dels 16.000 milions d'espoliació fiscal anual?

No som un país ric, no tenim recursos naturals ni l'aigua ens sobra. El que s'emporten són els beneficis del nostre treball, un sobreforç que, sense deixar de ser generosos, hauríem d'anar reduint per no perpetuar el sacrifici i posar al dia un país per als nostres fills.

I això no ens ho donaran, ho hem de prendre. És nostre!

JOSEP ALEMANY I RIGOL
Vallirana (Baix Llobregat)

El pont del Petroli

■ Podria utilitzar-se a tall de metàfora per il·lustrar la rebel·lió de la natura. Què ens està dient? Que ens cal revisar a l'al-

ça no solament les estructures que construïm, sinó també les que refem amb més bona voluntat que la que la realitat imposa. Aquest és el cas, per exemple, del pont del Petroli de Badalona, perquè l'estructura que es va refer fa tres anys, a conseqüència també d'una llewantada, de nou ha estat malmesa pel temporal.

Lamentablement, tot i que va costar uns 200.000 euros refer-lo, ara es veu que no ha servit de res. Amb això vull dir que tot allò que ens tocarà refer sempre serà més costós perquè ja es veu que el canvi climàtic ens posa cada vegada un preu més alt.

ALEXANDRE COSTA
Barcelona

No ens calen noves eleccions

■ Vist com estan les coses, seria absurd convocar noves eleccions. N'hi ha prou que preguntem a Marchena o Les-

mes qui volen de president a Catalunya.

Fins ara han manipulat la voluntat del poble de Catalunya —expressada en vots— tres o quatre vegades (expressidents i candidats Mas, Puigdemont, Turull, Sánchez, Torra). Són delictes molt greus dels quals han de respondre les seves senyories. Segurament designarien com a candidat Pérez de los Cobos, Baena, Cosidó o Villarejo i potser fins i tot fiscals com ara Zaragoza, Carvallo i magistrades com per exemple *la querida Concha* o bé Lamela. Com veïeu, el bo i millor de cada casa.

No em queda espai per als seus currículums. La justícia no pot tenir ni veu ni vot en aquestes qüestions, no tenen el suport dels ciutadans. Ells són on són pel fet de ser amics de qui són, i punt. Però ells volen salvar la pàtria.

GERARD PALACÍN
Barcelona

La frase del dia

“Els ajuntaments, les autonomies, l'Estat i la UE han de ser conscients que la realitat climatològica està canviant”

Pedro Sánchez, PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

Tribuna

Josep-Lluís Carod-Rovira. Filòleg i escriptor

Concret: Països Catalans

L'ombra d'Eliseu és allargada. Exactament, la d'Eliseu Climent i Corberà. L'Institut Ignasi Villalonga d'Economia i Empresa, que promogué, pertany a la constel·lació de fundacions i iniciatives que tenen com a objectiu l'obertura, manteniment i reforçament de vincles de tota mena entre el conjunt de territoris dels Països Catalans: revistes, llibreries, jornades, llibres, estudis, etc. Significativament, la seva històrica llibreria 3 i 4 (tres països, quatre barres) en canviar de propietaris va convertir-se en un claríssim Fan 7, en la mateixa línia nacional. L'Institut s'havia distingit fins ara pels seus estudis i publicacions, sobre l'empresa, l'economia, les infraestructures, etc., del conjunt de territoris que van començar a anomenar Euroregió de l'Arc Mediterrani (Euram), una manera de referir-se als Països Catalans sense haver de recórrer a aquesta denominació. Doncs bé, l'Institut, ara presidit per Antoni Serra Ramoneda, acaba de publicar el primer número d'una revista, previsiblement d'aparició anual, de 280 pàgines molt ben aprofitades, amb el títol emblemàtic de *Concret*, en un gest de memòria històrica que recorda la publicació homònima que, els anys seixantes, van promoure un grup d'universitaris valencians.

structures, turisme, indústria 4.0 i activitat econòmica), a càrrec de deu autors (O. Amat, E. Seguí, J. Bayona, A. Domingo, A. Boar, J.V. Boira, G. Bracons, J.B. Casas, N. Kalembe, C. Luis i L. Parrondo) amb una suggeridora conversa entre l'economista Guillem López Casanovas i l'empresari Joan Font, conduïda per la periodista Violeta Tena. En l'àmbit de Pensament, vuit textos de gran interès (la interacció camp-ciutat, història compartida, llocs de memòria, dones i literatura, Germanies, cultura catalana i Europa, la influència fusteriana sobre els partits polítics i una estimulante proposta d'articulació cultural entre els nostres territoris), treballs signats per deu autors (J. Acebillo, A. Botran, E. Duran, A. Furió, M. Lacueva, G. Muñoz, D. Pons, J.M. Tresserras i A. Rico). És significatiu de constatar com les coses han canviat des de mitjans dels anys setantes fins ara. Llavors no hi havia dubtes a l'hora d'emprar el corònim Països Catalans, tant per definir una realitat cultural en un àmbit geogràfic determinat, com també amb una intencionali-

tat política i cultural clara. Els títols dels diferents articles de fons de *Concret*, però, reflecteixen la dispersió terminològica d'ara: Euroregió de l'Arc Mediterrani, països de parla catalana, terres de llengua catalana, a més, és clar, del fusteria Països Catalans.

ELS QUINZE TREBALLS de la nova publicació tenen aquest àmbit com a unitat d'anàlisi, espai de reflexió i àmbit de proposta i cadascun d'ells aporta un gavadal de dades, consideracions i iniciatives de la màxima utilitat per a conèixer la realitat passada i present de Saltes a Guardamar i, doncs, emprar aquestes eines per transformar-la en la línia de consolidar i enfortir les vinculacions, terrenys i camps comuns i per compartir. En aquest sentit, el text conjunt de Muñoz, Pons i Tresserras ens forneix de propostes tan concretes com el nom de la revista per avançar en l'articulació cultural dels Països Catalans, començant per la promoció d'acords de col·laboració entre governs. L'acord cultural, per cert, ja existeix (Declaració de Palma) i va ser signat per les dues Generalitats i el Govern Balear el 20 de febrer de 2017. Foragitat el PP de les institucions d'autogovern valencià i balear, se suposa que ara es donen les condicions òptimes per anar progressant en aquesta articulació, tant pels partits que governen com pel perfil personal dels presidents Torra, Puig i Armengol. Altres propostes, útils per a l'existència d'un mercat cultural compartit, són l'ingrés del País Valencià a l'Institut Ramon Llull, la reciprocitat en la recepció dels canals públics, l'enfortiment del circuit intel·lectual, la difusió de continguts, l'estimulació d'una memòria històrica compartida, la coordinació i integració de biblioteques, arxius i museus o la col·laboració entre la xarxa de ciutats. En fi, si se'm permet la ironia: Visca, doncs, l'Euram independent i lliure!

De set en set

Jaume Oliveras i Costa

Reformisme?

Aquesta setmana ha fet setanta-cinc anys que es publicava un decret que prohibia que els vaixells matriculats a

l'Estat, fossin petits o grans, portessin noms en català. Fins a la petita barca de pesca que sortia del sorral hagué de repintar un nom estrany al fustam si no volia ser denunciada per la parella de tricorns que passejaven per la platja. Sis anys després de la victòria, els vencedors seguien aplicant el dret de conquesta. Com sempre, "España es una y no cincuenta y una".

Setanta-cinc anys després, qui ocupa el poder de l'Estat encara creu que Catalunya és una colònia que ha de ser subjugada, que no té més drets que els cedits per la sobirania castellana i que ni tan sols es pot atrevir a elegir un president autònomic—sí, autònomic— si no els agrada a ells. Ho digué el general colpista: tot estava lligat—el "atado y bien atado"— i la crosta estatal assegurava el manteniment de l'ordre establert per la força.

Resulta que aquella dreta ultramuntana que no votà la Constitució del 1978 perquè era massa avançada ara s'aferra a les lleis, reinterpretades per reglaments restrictius, per intervenir la Generalitat i qualsevol forma d'avançament social o polític, amb el subtil missatge que ells són els que manen. Ah! I no solament a la perifèria, sinó també a tota la península, on fan córrer sotto voce el perill de la revifada comunista.

Tot ve de lluny, almenys des que la família borbònica estengué la grapa per les Espanyes, però el conjunt estatal tampoc sabé aprofitar els moments històrics que facilitaven un canvi. Fins es preferí una reforma a una ruptura... i així ens va. Val més abandonar aquest Estat irreformable.

EL 'CONCRET' d'ara va més enllà de l'àmbit tradicional en què s'havia mogut sempre l'entitat editora, el món econòmic, i apareix amb el subtítol "Economia i Pensament", que permet la cohabitació, en una mateixa publicació, dels aspectes més materials amb els més humanístics, en una simbiosi estimulant de realitat i somni, constatació i projecte, anàlisi i proposta, o, si es vol, per dir-ho d'una forma clàssica, ciències i lletres. Així, hi ha set treballs rigurosos pertanyents a l'apartat d'Economia (benestar, demografia, infraes-

“L'Institut Ignasi Villalonga d'Economia i Empresa acaba de publicar el primer número de la revista 'Concret'”

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Parlament es blindar per la compareixença dels presos

■ Els Mossos preparen un dispositiu de trasllat especial condicionat per les concentracions previstes al voltant de la Ciutadella ■ Cs, que fins ara s'ha absentat de la comissió pel 155, podria assistir a la sessió

F. Espiga
BARCELONA

El Parlament de Catalunya es prepara per a una setmana de vertigen. Una més. Si per demà hi ha previst un ple que pot tenir un esdevenir i unes conseqüències ara mateix imprevisible per la inhabilitació del president Quim Torra, just l'endemà, és a dir dimarts, hi ha convocada una sessió de la comissió d'investigació sobre l'aplicació de l'article 155 on estan citats a declarar sis dels presos independentistes que compleixen condemna a Lledoners. Es tracta, concretament, d'Oriol Junqueras, Jordi Turull, Raül Romeva, Joaquim Forn, Josep Rull i Dolors Bassa. Una circumstància del tot excepcional i que, com a tal, ha obligat a posar en marxa un dispositiu policial de trasllat des del centre penitenciari de Lledoners no exempt de complexitats.

En els últims dies s'han pogut veure efectius de la policia catalana i personal dels serveis penitenciaris de la Generalitat inspeccionant, *in situ*, tots els racons de la cambra per poder definir el dispositiu. Un dels moments que, *a priori*, es preveuen més laboriosos de gestionar serà el de l'arribada dels presos

El vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri (dreta), i el vocal de la junta de l'entitat Jordi Bosch, ahir en l'exposició ■ ORIOL DURAN

al Parlament, una circumstància que coincidirà amb la convocatòria d'una concentració de suport de l'ANC i Òmnium, que s'espera que mobilitzi un volum de manifestants més o menys important. Davant d'això, una de les mesures que està sobre la taula seria la de blindar tot el perímetre del parc de la Ciutadella i limitar l'accés només al personal autoritzat i per punts delimitats. En els plens dels dies posteriors a les protestes per

Òmnium i l'ANC faran una concentració de suport

Tan bon punt es va oficialitzar que sis dels presos polítics, concretament els que van ocupar responsabilitats de govern, oferirien el seu testimoni a la comissió del Parlament que investiga els efectes que va tenir l'aplicació del 155, es va començar a pensar en la possibilitat d'organitzar una concentració de suport. "Hi estem treballant amb l'ANC", manifestava ahir al

migdia al respecte, el vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri. A primera hora de la tarda, la convocatòria ja era oficial. Sota el lema *Fem-los costat* les dues entitats sobiranistes han fet una crida a la població a aplegar-se, de 8 a 10 del matí, davant del Parlament. En quin punt el dispositiu policial els deixarà concentrar-se, ja es veurà aquell dia. Mauri va fer aquestes de-

claracions durant una visita a l'exposició *Drets contra la repressió*, que l'entitat sobiranista ha muntat a la plaça de la Universitat de Barcelona, i on es pot veure una col·lecció d'imatges i textos sobre alguns dels episodis més transcendents que han tingut lloc a Catalunya des del setembre del 2017. Es podrà visitar fins al 9 de febrer vinent.

la sentència del Suprem, de fet, ja es va fer així.

Seguretat a banda, el que ja està tancat i és públic és com s'estructurarà la sessió de la comissió des del punt de vista procedimental. Els presos hi compareixeran d'un en un, i disposaran d'una hora i mitja de temps, com a molt, per intervenir. Això també inclou l'estona que hagin de dedicar a les rèpliques als grups. El primer a parlar serà Junqueras, a les 9 del matí, seguit de Turull, Romeva, Forn, Rull i Bassa. Càrrecs de JxCat s'han desplaçat a Lledoners per preparar la compareixença amb els presos.

Pel que fa al protocol, el tracte que se'ls donarà des del Parlament serà el pro-

La frase

“Estem treballant amb l'ANC en una mobilització per rebre els presos que aniran al Parlament”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT DEL PARLAMENT

pi d'una autoritat. Igualment, el govern de la Generalitat ha ajornat la seva reunió setmanal del Consell Executiu, que es fa cada dimarts, perquè els consellers puguin ser al Parlament. Les peticions d'acreditacions pels mitjans de comunicació també supera, amb escreix, les d'un ple normal. I el grup de Ciutadans, que no ha assistit a cap sessió de treball de la comissió sobre el 155 i que va criticar amb molta duresa que s'autoritza els presos a ser-hi, ja ha fet els tràmits per ser en aquesta. ■

Jordi Sánchez fa efectiu el seu primer permís

Redacció

SANT JOAN DE VILATORRADA

Passaven pocs minuts de les quatre de la tarda d'ahir quan l'exvicepresident de l'ANC Jordi Sánchez travessava la porta de la presó de Lledoners per acollir-se al seu primer permís penitenciari de 48 hores, després de 830 dies

entre reixes.

Acompanyat de la dona i la filla, va adreçar-se als periodistes concentrats —amb un “Seguirem!” i per mostrar gratitud pel suport rebut— i al cap d'una estona va penjar una piulada al seu compte de Twitter amb el missatge “Un permís no és la llibertat, és un parèntesi de 48

hores després de 19.944 hores de presó. Només l'amnistia ens retornarà la llibertat.”

En el mateix text, Sánchez avançava que dedicaria aquests dos dies a passar-los amb els seus. La concessió del permís es fa després d'haver complert una quarta part de la condemna de nou anys. ■

L'expresident de l'ANC Jordi Sánchez, ahir a la tarda en el moment de sortir de Lledoners en el seu primer permís penitenciari després de 830 dies empresonat ■ EFE

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La junta electoral provincial desestima el recurs de Torra

■ L'organisme sosté que l'apel·lació no té "fonament" i ratifica que el president ha de deixar l'acta de diputat ■ El govern estatal insta el Parlament a no actuar d'esquena als manaments judicials

Redacció
BARCELONA

La junta electoral provincial (JEP) va desestimar ahir el recurs presentat divendres pel president de la Generalitat contra una resolució anterior que l'obliga a deixar la seva acta de diputat. La tesi de Quim Torra és que aquesta és una potestat que correspon al Parlament, i no a un òrgan administratiu. En el seu pronunciament, però, la JEP sosté que l'apel·lació del cap de govern no té "fonament", ja que planteja les mateixes qüestions que ja han estat objecte d'un recurs anterior a la Junta Electoral Central

(JEC), que està pendent de sentència davant del Tribunal Suprem, i que ja li va ser denegat. Amb aquesta decisió, la junta provincial manté el termini donat en el seu dia de 48 hores perquè el secretari del Parlament informi de quin membre de la llista de JxCat serà el substitut de Torra. En cas que no es rebi resposta, l'ens emetrà un manament d'ofici i lliurarà la credencial de diputat al següent integrant de la candidatura per ordre d'inscripció.

En el seu l'escrit d'al·legacions, el president català argumentava, entre altres raons, que l'Estatut

El ministre de Sanitat, Salvador Illa, durant la visita que va fer ahir a la comarca del Maresme per comprovar sobre el terreny els efectes que ha tingut el pas del temporal 'Glòria' ■ EF

no obliga que el règim d'incompatibilitats dels diputats al Parlament es reguli per legislació electoral, i remarcava que la Generalitat ha exercit aquesta competència exclusiva per establir un sistema propi. A més, indicava que la recent sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea sobre Oriol Junqueras "dona valor al vincle de la persona que accedeix al càrrec de diputat amb la pròpia institució parlamentària".

Mentrestant, en el front polític JxCat, ERC i la CUP continuen intentant trobar una fórmula perquè Torra pugui participar en el ple de demà sense que això tingui conseqüències legals. En aquest context, el ministre de Sanitat, Salvador Illa, va manifestar ahir, després d'una visita per diversos municipis afectats pel pas del temporal, que "dona per fet" que la cambra "respectarà les decisions i els pronunciaments judicials" en la resolució que adopti sobre la condició de Torra. ■

CAL
MOSSO
restaurant

Calçotades de veritat

Un racó amb encant al costat del Monestir de Santes Creus

Ruta del Cister

Obert entre setmana amb reserva prèvia

Per a més informació, visita el nostre web: restaurantcalmosso.com

Per a reserves, truqueu al 977 638 484 o 696 964 363